

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення Національної ради України з
питань телебачення і радіомовлення
_____ 2023

ПОРЯДОК

розробки та затвердження Максимально граничних тарифів на послуги постачальників електронних комунікаційних послуг для потреб мовлення з використанням радіочастотного спектра

I. Загальні положення

1. Цей Порядок визначає механізм розробки та затвердження Максимально граничних тарифів на послуги постачальників електронних комунікаційних послуг для потреб мовлення з використанням радіочастотного спектра.

2. У цьому Порядку терміни вживаються в таких значеннях:

базовий період – календарний рік, що передує планованому періоду, дані за який формуються як сума фактичних витрат за останній звітний період (квартал, півріччя, дев'ять місяців) і планових витрат до кінця поточного року;

граничний норматив рентабельності постачальника електронних комунікаційних послуг для потреб мовлення з використанням радіочастотного спектра (далі - постачальник) – максимально допустимий рівень нормативу рентабельності, що повинен враховуватися постачальником під час встановлення тарифів на послуги;

економічно обґрунтовані планові витрати – витрати, планування яких здійснюється з дотриманням вимог стандартів, нормативів, а також вимог щодо надання послуг визначеної кількості та якості з урахуванням економічних і природно-кліматичних особливостей регіону;

кількість каналів ефірної багатоканальної електронної комунікаційної мережі – ресурс ефірної цифрової багатоканальної електронної комунікаційної мережі, визначений умовами конкурсу та/або ліцензією на постачання послуг для потреб мовлення з використанням радіочастотного спектра;

одиниця калькулювання тарифу послуги постачальника – година мовлення роботи одного радіоелектронного засобу (далі – РЕЗ) залежно від потужності передавача для одного каналу мовлення (програми);

планова собівартість послуг постачальника – прогнозне значення вартісного виразу витрат, які несе постачальник внаслідок надання послуг;

плановий період – календарний рік, дані за який формуються на основі планових витрат;

попередній період - календарний рік, що передує базовому періоду, дані за який формуються на основі фактичних витрат, що підтверджуються звітними документами.

3. Вихідними даними для визначення собівартості надання послуг є:

перелік передавачів, що використовуються (або будуть використовуватись) постачальниками (включаючи дані про тип; потужність, що споживається; добове завантаження);

середньомісячний тариф на електроенергію;

норма витрат на матеріали;

амортизація основних засобів та нематеріальних активів;

витрати на оренду каналів зв'язку;

інші витрати.

Планування витрат здійснюється відповідно до наказу про облікову політику.

II. Формування тарифів

1. Формування тарифів на плановий період здійснюється на основі розрахунків тарифів, що проводяться постачальниками, виходячи з економічно обґрунтованих планових витрат, розрахунку та розподілу загальновиробничих витрат, отриманих на основі базового періоду, індексу інфляції, законодавчо встановленого розміру мінімальної заробітної плати, граничного рівня рентабельності.

2. Планування витрат здійснюється у відповідності до принципів ціноутворення у сфері електронних комунікацій.

III. Визначення витрат на надання послуг постачальника

1. Планові витрати визначаються відповідно до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 16 «Витрати», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31 грудня 1999 року № 318, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 січня 2000 року за № 27/4248, за кожним РЕЗ окремо:

1) прямих витрати складаються з:

а) прямих матеріальних витрат, до яких включається вартість основних матеріалів, що утворюють основу наданої послуги, придбаних комплектувальних виробів, допоміжних та інших матеріалів, які безпосередньо віднесені до конкретного об'єкта витрат;

б) прямих витрат на оплату праці, до складу яких включаються заробітна плата та інші виплати працівникам, зайнятим на наданні послуг, які безпосередньо віднесені до конкретного об'єкта витрат;

в) нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;

г) амортизації виробничих основних засобів та нематеріальних активів, безпосередньо пов'язаних з наданням послуг;

г) вартості придбаних послуг, прямо пов'язаних з наданням послуг;

д) інших витрат, у тому числі витрат з придбання електричної енергії;

е) витрат на експлуатацію транспортних засобів, які безпосередньо пов'язані з наданням послуг;

2) загальновиробничі витрати складаються з:

а) витрат на управління виробництвом (оплата праці та нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування працівників апарату управління виробничих структурних підрозділів та працівників загальновиробничого забезпечення, витрат на оплату службових відряджень персоналу);

б) амортизації основних засобів загальновиробничого призначення;

в) амортизації нематеріальних активів загальновиробничого призначення;

г) витрат на утримання, експлуатацію та ремонт, страхування, оперативну оренду основних засобів, інших необоротних активів загальновиробничого призначення;

г) витрат на вдосконалення технології та організації надання послуг (оплата праці та нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування працівників, зайнятих удосконаленням технології, поліпшенням якості виконання робіт та надання послуг, підвищенням надійності експлуатаційних характеристик у виробничому процесі; витрат матеріалів, придбаних комплектувальних виробів, оплата послуг сторонніх організацій);

д) витрат на опалення, освітлення, водопостачання, водовідведення та інші послуги з утримання виробничих приміщень;

е) витрат на обслуговування виробничого процесу (оплата праці та нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування загальновиробничого персоналу; витрат на здійснення технологічного контролю за виробничими процесами та якістю наданих послуг);

є) витрат на охорону праці, техніку безпеки, понесених відповідно до законодавства;

ж) інших загальновиробничих витрат, пов'язаних із наданням послуг, у тому числі плати за оренду;

3) адміністративні витрати складаються з:

а) загальних корпоративних витрат, у тому числі організаційних витрат, витрат на проведення квартальних, річних та інших нарад органів управління, представницьких витрат, а саме: витрат на прийом і обслуговування іноземних представників та делегацій, які прибули на запрошення для проведення переговорів з метою здійснення міжнародних зв'язків, установлення та підтримання взаємовигідного співробітництва, а також витрат, пов'язаних з проведенням офіційного прийому зазначених представників та делегацій, транспортним забезпеченням, оплатою послуг перекладача;

б) витрат на службові відрядження, утримання апарату управління підприємством та іншого загальногосподарського персоналу (у тому числі витрати на оплату праці та нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування), які не враховані у підпункті «а» підпункту 2 пункту 1 цього розділу, а саме: працівників, які виконують адміністративно-господарські, фінансові, маркетингові, розрахунково-бухгалтерські, юридичні, дослідницькі, статистичні та інші схожі функції, витрати на службові відрядження цього персоналу;

в) витрат на утримання основних засобів, інших необоротних матеріальних активів загальногосподарського використання (оперативна оренда (у тому числі оренда легкових автомобілів), придбання пально-мастильних матеріалів, стоянки, паркування легкових автомобілів, страхування майна, амортизація, ремонт, опалення, освітлення, водопостачання, водовідведення, охорона);

г) витрат на консультаційні, інформаційні, аудиторські та інші послуги для забезпечення господарської діяльності, а саме: оголошення про проведення відкритих торгів, оцінка майна підприємства для його списання та/або відчуження, забезпечення нормативно-правовою базою, оплата Інтернет-послуг і передплата спеціалізованих періодичних видань;

г) витрат на оплату послуг зв'язку (пошта, телефон, стільниковий зв'язок тощо);

д) амортизації нематеріальних активів загальногосподарського використання;

е) витрат на врегулювання спорів у судах, а саме: судового збору, витрат на інформаційно-технічне забезпечення тощо;

е) плати за розрахунково-касове обслуговування та інші послуги банків;

ж) інших витрат загальногосподарського призначення, а саме: податків, зборів та інших передбачених законодавством обов'язкових платежів; перевезення придбаного обладнання радіочастотного моніторингу до місця експлуатації; плати за встановлення земельного сервіту, а також відшкодування збитків, завданих встановленням земельного сервіту.

Обсяг інших витрат із операційної діяльності не може перевищувати їх величину за базовий період з урахуванням індексу цін виробників промислової продукції.

2. До складу економічно-обґрунтованих планових витрат не можуть включатися:

суми безнадійної дебіторської заборгованості та відрахування до резерву сумнівної заборгованості;

суми неустойки (штраф, пеня);

відрахування профспілковим організаціям для проведення культурно масової і фізкультурної роботи;

суми нестачі та втрати від пошкодження цінностей;

витрати, пов'язані з купівлею-продажем іноземної валюти та втрати від операційної курсової різниці; суми спонсорської та благодійної допомоги;

витрати на реалізовані товари та виробничі запаси;

втрати від знецінення запасів; витрати, пов'язані зі зменшенням власного капіталу;

суми нестачі та втрат від пошкодження цінностей, у тому числі за рішенням суду;

суми спонсорської та благодійної допомоги;

втрати від знецінення запасів;

витрати від списання недоамортизованих основних засобів;

витрати, пов'язані із зменшенням власного капіталу.

IV. Розрахунок тарифів на послуги

1. Тарифи на одиницю послуги визначаються за всіма складовими витратами за формулою:

$$T_i = ((ПВ + 3В + АВ + Пр) / V) / Q$$

при цьому:

i – номінал потужності передавача (таблиця 1);

T_i – тариф за 1 годину мовлення роботи одного РЕЗ з номінальною потужністю передавача, гривень без ПДВ;

ПВ – прямі витрати для використання (обслуговування) РЕЗ, гривень;

ЗВ – загально виробничі витрати для використання (обслуговування) РЕЗ,
гривень;

АВ – адміністративні витрати для використання (обслуговування) РЕЗ,
гривень;

Пр – плановий прибуток на одиницю послуги, гривень;

V – загальна кількість годин роботи передавача за рік;

Q – кількість каналів ефірної багатоканальної електронної комунікаційної мережі.

Таблиця 1. Перелік потужностей ефірної багатоканальної електронної комунікаційної мережі:

Потужність передавача
0,001 кВт
0,005 кВт
0,01 кВт
0,02 кВт
0,05 кВт
0,1 кВт
0,15 кВт
0,2 кВт
0,25 кВт
0,3 кВт
0,5 кВт
0,6 кВт
1 кВт
1,1 кВт
1,4 кВт
2 кВт
2,2 кВт
4 кВт

2. Граничний норматив рентабельності постачальників не перевищує 15%.

V. Затвердження та зміна Максимально граничних тарифів на послуги постачальників

1. Постачальники направляють до Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення (далі – Національна рада) розрахунки тарифів та тарифи на послуги, розраховані на підставі цього Порядку, та обов'язково враховують існуючий перелік потужностей ефірної багатоканальної електронної комунікаційної мережі та ресурс ефірної багатоканальної електронної комунікаційної мережі.

2. Формування тарифів здійснюється постачальником на підставі переліку документів:

даних про доходи, витрати діяльності постачальників за попередній, базовий та плановий періоди згідно з Додатком 1 до цього Порядку;

форми № 1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)», форми № 2 «Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)» за базовий та попередній періоди;

затвердженого керівником фінансового плану підприємства на базовий та плановий період (за наявності);

пояснювальної записки, що обґрунтовує необхідність зміни тарифів, а також надає пояснення про ціни і тарифи на енергоносії, пально-мастильні матеріали, вартість укладених договорів з постачальниками робіт та послуг тощо, врахованих при формуванні тарифів;

копії наказу про облікову політику, в якому зазначено базу розподілу непрямих витрат.

За достовірність інформації в документах відповідальність несе постачальник.

3. Національна рада упродовж десяти робочих днів направляє надані пропозиції від постачальників до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та

надання послуг поштового зв'язку (далі – НКЕК), для отримання висновку щодо відповідності тарифів на послуги постачальників електронних комунікаційних послуг для потреб мовлення з використанням радіочастотного спектра принципам економічної обґрунтованості, об'єктивності, недискримінації, а також принципам ціноутворення у сфері електронних комунікацій.

4. НКЕК має право отримувати від постачальника додаткові документи, необхідні для підготовки висновку. За результатами здійснення аналізу документів, НКЕК надає висновок за формою, встановленою Додатком 2 до цього Порядку.

5. Максимально граничні тарифи на послуги постачальників затверджуються рішенням Національної ради після отримання висновку НКЕК та переглядаються не менше одного разу на рік.

Розмір максимально граничного тарифу на послуги постачальників встановлюється на рівні максимальної (найвищої) вартості економічно обґрунтованого тарифу.

6. Підставою для перегляду рівня тарифів на послуги постачальників можуть стати зміни мінімального рівня заробітної плати, цін і тарифів на комунальні послуги, енергоносії та матеріальні ресурси, ставок податків, зборів та інших обов'язкових платежів, які не залежать від господарської діяльності постачальника, але впливають на рівень його планової собівартості послуг.

7. Для перегляду діючих тарифів постачальник подає до Національної ради відповідні пропозиції за підписом керівника, або уповноваженої ним особи щороку до 31 серпня.

При перегляді Максимально граничних тарифів на послуги постачальників Національною радою враховується (за наявності), зокрема:

інформація щодо індексу споживчих цін;

інформація щодо індексу цін виробників;

ціна на електричну енергію, що склалась на ринку електричної енергії тощо;

отримані пропозиції щодо рівня граничних цін.

Рівень граничних цін має впливати на формування вільної (ринкової) ціни у мінімальний спосіб.

8. Пропозиції залишаються без розгляду, якщо вони надані (підписані) особою, яка не має на це повноважень, або з порушенням строку, визначеного абзацом першим пункту 7 цього розділу.

9. Зміни до Максимально граничних тарифів на послуги постачальників затверджуються Національною радою після отримання висновку НКЕК.
